

гниття та промерзання вимагає трамбування, укривання і будівництва відводних каналів. Гнилі корми знезаражують підсушуванням і запарюванням або механічними методами: обробкою лугами та інше. [2]

Тільки комплексне вирішення питань, починаючи з вибору місця для кормового двору до закінчення будівництва всіх необхідних споруд та підтримання зоогігієнічних умов, дозволить істотно поліпшити зберігання кормових ресурсів і їх раціональне використання. Широке використання такого резерву достатку кормів і правильного зберігання їх на кормових дворах – важлива ланка технології виробництва продукції тваринництва.

Висновки: 1. Представлені схеми розміщення сховищ для кормів є актуальними, виходячи із сучасних способів заготівлі, зберігання та використання кормів.

2. Комплексне вирішення обладнання кормових дворів, будівель, заготівлі кормів, закінчуючи їх використанням, дозволяє раціонально використовувати корми та зберігати їх якість.

Література

1. ВНТП-АПК-01.05 Відомчі норми технологічного проектування. Скотарські підприємства (комплекси, ферми, малі ферми). – К.: Міністерство аграрної політики України, 2005. – 111 с.
 2. Технології скотарства в реформованих сільськогосподарських підприємствах Вінницького регіону/Л.В. Польовий, О.С. Яремчук.-В.: ТВП “Книга-Вега”, ВАТ “Віноблдрукарня”. - С. 157-166.
-

УДК 575:22; 595.7

Камінський О.М., кандидат біологічних наук, доцент
Кириєнко Т.В., старший викладач

Вінницький державний педагогічний університет ім. М. Коцюбинського

СПАДКОВІ ХВОРОБИ ТВАРИН ЯК ВІДОБРАЖЕННЯ ЗАКОНУ ГОМОЛОГІЧНИХ РЯДІВ М.В. ВАВИЛОВА

Вивчення патогенезу спадкових аномалій тісно пов'язане з аналізом дії гена в онтогенезі. У зв'язку з цим величезний інтерес представляють дані, отримані генетикою розвитку (феногенетикою) ссавців, які пояснюють механізми і своєрідність дії різних мутантних генів. В статті акцентується увага на необхідності розгляду даних з погляду можливого їх використання для пояснення патогенезу спадкових аномалій тварин.

Ключові слова: патогенез, спадкові аномалії, інбридинг.

Одним з основних питань генетики є вивчення патогенезу спадкових аномалій, що є необхідною умовою для їх успішної профілактики і лікування захворювань тварин. Вивчення механізмів розвитку спадкових аномалій вкрай ускладнене у зв'язку з необхідністю отримання достатньої кількості матеріалу

ранніх стадій розвитку і неможливістю в більшості випадків проведення експериментального аналізу дії гена. Ефективні методи лікування і профілактики є тільки для відносно невеликого числа хвороб, механізми розвитку яких відомі. Проте патогенез багатьох спадкових захворювань незрозумілий. Для вивчення механізмів їх розвитку можуть бути використані мутантні лінії тварин, що мають схожі аномалії. В даний час надається великого значення пошукам таких мутантних ліній.

Як вчення про спадкові захворювання і природжені аномалії, обумовлені чинниками внутрішнього і зовнішнього середовища, ветеринарна патогенетика є складовою частиною превентивної ветеринарії і в цьому плані має велике значення для тваринництва на промисловій основі.

Важливим є вивчення рівня небезпеки штучного запліднення, оскільки при використанні сперми одного плідника можливе запліднення споріднених тварин – матерів і дочок. Обумовлюючи підвищення гомозиготності у тварин при неминучому в більшості випадків інбридингу, воно може підсилювати появу таких якостей тварин, як зниження резистентності до захворювань, погіршення продуктивності, а також підвищувати ембріональну смертність і постнатальну неповноцінність потомства.

Вважається, що більшість спадкових аномалій і хвороб у тварин підлягає лікуванню. Однак з впевненістю можна говорити про відомі запобіжні засоби і практичне здійснення попереджувальних і лікувальних заходів у боротьбі із спадковою аномалією тварин.

Аномалії розвитку тварин, спадкові захворювання, обумовлені генотипом або проявом мутацій, причому в основу покладений принцип органної локалізації. Деякі описані захворювання можуть виникати і у здорових, спадково необтяжених тварин, внаслідок травми чи з інших причин. Це необхідно враховувати також у селекційній практиці та при розведенні сільськогосподарських тварин.

Література

1. Визнер Э. Виллер З. Ветеринарная патогенетика. – М.: Колос, 1979.- 429с.
2. Кайданов Л.З. Генетика популяций.: Учеб.- Высш. шк., 1996.
3. Маркель А.Л. Современные концепции эволюционной генетики. /Под ред. Шумного. – Новосибирск: Ициг СО РАН, 2000.
4. Стрельчук С.І., Демідов С.В., Бердишев Г.Д., Голда Д.М. Генетика з основами селекції. –К.: Фітоцентр, 2000.-292с.

1.
